

ABSTRAKT

Diplomová práce mapuje přístup českých středoškolských učitelů angličtiny k výuce výslovnosti. Teoretická část ukazuje výslovnost jako zásadní dovednost pro úspěšnou komunikaci, podává důkazy pozitivních účinků explicitní výuky výslovnosti na studenty a zkoumá důvody, proč učitelé v různých zemích světa mají tendenci výuku výslovnosti zanedbávat. V praktické části jsou hodnoceny výsledky dotazníkového šetření, jehož se zúčastnilo 228 českých učitelů. Zahrnuty jsou údaje o základním přesvědčení učitelů, údaje o kvalitě a kvantitě jejich výuky výslovnosti, o používaných učebních materiálech, o obtížích, kterým učitelé nejčastěji čelí, a o faktorech, které by učitele motivovaly k častější či systematictější výuce výslovnosti.

Klíčová slova: výuka výslovnosti, komunikativní přístup, přesvědčení a postoje učitelů, motivace